

mange Steder, da Forholdene jo ikke tillade nogen gennemgribende Regel, maa finde sig deri, ligger det Spørgsmaal dog nær, om det dog ikke var muligt at komme ind paa en Afstillelse i et saadant Tilfælde som her, og om man ikke paa dette, i Forhold til Riget lille Sted, men iøvrigt i en af de større Jurisdiktioner, kunde komme ind paa en gennemgribende Forandring, en hel ny Ordning. Det Spørgsmaal, jeg vil fremsætte, er, om man under denne Sags Forberedelse har været inde paa hele dette Spørgsmaal, og i saa Fald, hvilke Hindringer man da har fundet, som ikke have kunnet overvindes, saaledes at man paa dette Sted kunde have gjort et virkeligt Fremstridt? Det har mange forskjellige Konseventser denne Forening af den eksekutive og den judicielle Myndighed, ogsaa f. Ex. med Hensyn til Afstætteligheden, og jeg kunde fristes til at sige, at det særlig fra Regjeringens Standpunkt, men ogsaa iøvrigt fra forskjellige andre Synspunkter, var en god Ting, om den dømmende Myndighed stod ren og klar og ikke var forenet i een Person med den eksekutive Myndighed. Det var dette Forhold jeg ønskede frem baade lige overfor den ærede Ordfører med Hensyn til Udvalgets Behandling og lige overfor den høitærede Justitsminister.

Justitsministeren (Melleman):

Jeg kan i Anledning af disse Bemærkninger sige, at der ved Lovforslagets Udarbeidelse væsentligst har været taget Hensyn til i Henshold til de Autoriteters Erklæring, der have ytret sig om Sagen, at fordele Forretningerne, som de nu ere, paa den hensigtsmæssigste Maade mellem disse forskellige Embedsmænd, saaledes at enhver især fik et passende Forretningsomraade og ikke blev overbebyrdet. Derimod har man ikke særlig taget Hensyn til at indføre en Afstillelse af Forvaltningen og Domstolene, og det forekommer mig heller ikke, at det har nogen Interesse at gjøre det paa et enkelt Punkt. Grundlovens § 71 figter jo selvfølgelig til en almindelig Ordning, som skulde gennemføre det paaagjældende Princip i det Hele taget for hele Landets Bedkommende, men at udføre noget Saadant paa et ganske enkelt Sted i Landet, medens man i Øvrigt beholder det gamle System paa alle andre Steder, forekommer mig egentlig ikke at have nogen Interesse, og det synes mig, at det med et Spørgsmaal som dette dog har en langt mere overveidende Interesse at fordele Forretningerne, som de ligge for, paa en

hensigtsmæssig Maade mellem de forskellige Embedsmænd, som skulde bestyre dem.

Krieger: Jeg er naturligvis fuldkommen enig med den høitærede Justitsminister i, at det er et væsentligt Hensyn, der ikke kan tilside sættes, at der opnaas en hensigtsmæssig Fordeling af Forretningerne, men ved Siden deraf forekommer det mig ogsaa, at det vel var værd at tage Hensyn til Grundlovens Principer og, hvor der er Leilighed dertil, at gennemføre dem, selv om man ikke overhovedet opnaaede, hvad der i og for sig var Hovedformaalet ved den omhandlede Paragraf af Grundloven. Uden at komme nærmere ind paa Sagen vil jeg sige, at det Spørgsmaal, som jeg tror fortjente Overveielse, var, om man ikke kunde samle de administrative og eksekutive Forretninger paa een Haand, og derimod have tvende Mænd til at udføre de dømmende Forretninger. Men det er en Selvfølge, at et enkelt Medlem ikke kan paatage sig denne Sags Bearbejdelse, og derfor har jeg heller ikke villet stille noget Ændringsforslag i saa Henseende, men blot villet antyde, at det er et Spørgsmaal, om man ikke kunde have faaet en nok saa hensigtsmæssig Ordning af Forretningerne med det samme Antal Embedsmænd.

R. Jørgensen: Som Mindretal i det her omtalte Udvalg har det ikke kunnet Andet end glæde mig, at jeg har faaet Medhold i et Punkt, som jeg havde nogen Betænkelighed ved med Hensyn til den fremsillede Ordning af denne Sag. Jeg har netop i Betænkningen gjort opmærksom paa, at en af de Maader, hvorpaa denne Sag kunde ordnes, var den, at Borgmesteren stilledes som kommunal Embedsmand, og at den dømmende Myndighed og Politimagten adskiltes, men der har i Udvalget ikke været Ørenlyd for en saadan Ordning. Den ærede Ordfører for Flertallet nævnte ved anden Behandling, at denne Sag naturligvis kunde ordnes paa forskjellig Maade, men en maatte man vælge. Jeg har antydet forskellige Maader at ordne den paa, og det forekommer mig, at Udvalget i alt Fald burde have drøftet disse forskellige Maader, inden man valgte den Maade, som Flertallet nu er kommet ind paa. Jeg har som sagt hentydet til denne Ordning, der vilde være i Overensstemmelse med Grundlovens Lovteparagraf, og det glæder mig at have vundet Tilslutning fra anden Side om, at Ordningen maaste burde have været foretaget i Overensstemmelse hermed.